

Så vil jeg i øvrigt til hr. Søvnal og til Folketinget i øvrigt oplyse følgende:

Jeg fik i går spørgsmålet af en tv-journalist, om danske fly havde anvendt bomber i Afghanistan. Svaret var nej, og det var selvfølgelig korrekt. Jeg kan så oplyse nu, at mellem kl. 9.25 og 10.25 i dag har danske F-16-fly anvendt tre til fire præcisionsguede bomber i operationer i Afghanistan. Det er første gang, danske fly anvender bomber dernede. De nærmere detaljer har vi ikke fået endnu. Jeg fik de her informationer, just inden jeg gik herover. Flyene forventes at lande eller er landet, forhåbentlig i god behold, på Manas flyveplads kl. 12.30 i dag.

Villy Søvnal (SF):

Tak for svaret, som jeg også synes er interessant på den måde, at man må sige, diskussionen i går har gjort indtryk, siden forsvarsministeren allerede i dag er villig til at oplyse, at danske fly har deltaget i bombardementer.

Så forekommer det endnu mere oldnordisk – undskyld udtrykket – at man i den lange periode, vi nu har haft, hvor ingen fly har bombet, ikke har villet oplyse noget. Nu er vi så i en skærpet situation, hvor danske fly bomber i formiddag, og her kl. 13.40 er forsvarsministeren villig til at oplyse om det. Jeg synes i sandhed, at det understreger nødvendigheden af at få lidt styr på informationsstrømmene i forsvaret.

Jeg forstår det sådan, at det kommer til at gå meget hurtigt. Jeg vil spørge igen: Vil ministeren sikre, at det udvalgsarbejde er afsluttet, inden en ny krig starter? Det er jo helt afgørende, at offentligheden får indblik i, hvad der sker i tilfælde af krigshandlinger mod Irak.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Nu synes jeg, hr. Søvnal skulle kvittere for den åbenhed, jeg netop lægger for dagen. Sådan forstod jeg også det var.

Med hensyn til spørgsmål 2: Nej, det vil jeg ikke garantere. Jeg kan ikke vide, hvornår en ny krig starter, og derfor kan jeg heller ikke love, at det udvalgsarbejde er færdigt, inden en krig starter. Det er ikke mig, der sætter en krig i gang. Det vil være for letsindigt af mig at love en sådan tidsfrist.

Kl. 13.40

Vi håber jo alle, hr. Søvnal og jeg og hele Folketinget formodentlig, at Saddam Hussein afvæbner sig selv, som det er pålagt ham, så vi undgår en krig. Men hvis den ulykkelige situati-

on opstår, at det ikke kan undgås, at han vil afvæbnes af andre, kan jeg jo ikke bestemme tidsfristen. Det ved hr. Søvnal alt om, nemlig at en eventuel operation ikke vil blive iværksat af Danmark, men af andre.

Villy Søvnal (SF):

Jeg er med på, at det ikke er hr. Jensby, der udløser en krig, det er andre og formentlig stærkere kræfter.

Det, som jeg synes er den afgørende linje at forfølge, er, at der kan være to grunde – det synes jeg, hvis jeg var leder i forsvaret – til at have interesse i, at oplysninger ikke kom frem.

Den ene synes jeg er helt legal, nemlig ønsket om at beskytte soldater, der er i kamp. Jeg synes ikke, man skal oplyse CPR-nummer og bopæl, og hvornår de tager med næste fly, og sådan nogle ting. Det vil jeg advare imod.

Men den anden grund er, at sker der det i en krig mod Irak, at lad os sige 200.000 civile mister livet – FN gætter på en halv million – vil forsvaret i ethvert land vel have en interesse i at undgå, at den type af oplysninger kommer ud i offentligheden. Vil forsvarsministeren ikke medgive, at forsvaret også kan have en interesse i at lukke for oplysninger, så ubehagelige billeder ikke bliver prentet ind på offentlighedens net-hinder?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Det ulykkelige ved enhver krig er, at totalt at udelukke, at der sker fejlbombninger, at det går ud over civile, aldrig helt kan undgås. Det har verdenshistorien jo gennem tiden vist.

Det er mit inderlige håb, at danske styrker ikke kommer til at deltage i operationer, der koster civile livet. Men hr. Søvnal må forstå mig sådan, at forsvarets informationspolitik ikke er styret af, om forsvaret begår fejl eller ikke begår fejl. Begår forsvaret nogle fejl, skal det på bordet, og fejlene skal rettes. Det kan jeg love hr. Søvnal.

Det er mit ønske, at hvis vi ulykkeligvis måtte komme i den situation, vil vi også fra dansk side følge den linje, USA har fulgt, nemlig at erkende, når der er sket fejlbombninger. Det er min intention og mit ønske. Jeg vender igen tilbage til det, jeg startede med at sige: Hensynet til involverede soldater, deres pårørende må indgå med meget betydelig vægt i den balancering, der skal foretages.